

mere værdiprægede tilkendegivelser, der er kommet fra ordførerne.

Der, hvor statsministeren antyder, der kan være en lille smule uenighed, siger statsministeren: Jamen det skal ikke skille os ad.

Det er jo smukt, men det kunne jo også være, at det var, fordi statsministerens eget oplæg i virkeligheden var præget af mindre indhold og mere form, mindre rugbrød og mere flødeskum, eller som de siger i ugebladene tomme kalorier, for så er det klart, at så kan statsministeren jo erklære sig enig med hvem som helst.

Det illustrerer måske også, at statsministerens såkaldte værdidebat eller kulturkamp, hvis det skal være fint, svæver i den blå luft, fordi den mangler at blive konkretiseret, fordi statsministeren mener, at værdidebatten handler om noget andet end lovgivning. Det har jeg erklæret mig dybt uenig med statsministeren i gang på gang, for det er nemlig gennem handlinger, at det viser sig, hvad ordene betyder.

Hvad betyder i virkeligheden frihed og ansvar, som statsministeren mener at alle herinde tillægger den samme betydning? Er det udtryk for frihed og ansvar, når myndigheder skal granske i en families indre anliggender og finde ud af, hvilke sprog der tales i familien, før den kan lukkes ind i dette land? Er det udtryk for frihed og ansvar? Eller når lærerens undervisning skal reguleres og kontrolleres på Frederiksholms Kanal? Eller kommunerne får at vide ikke, at de *kan* løse opgaver, men hvordan de *skal* løse opgaver? Så er det bedøvende ligegyldigt, om der vælges SF'ere, Venstrefolk, socialdemokrater eller for den sags skyld radikale, for herindefra har regeringen og statsmagten bestemt, hvordan man løser opgaven.

Er det frihed og ansvar, når sygehusvæsenet tvinges ud i kassetænkninger for at få del i den såkaldte Løkkepose, så de medicinske gamle patienter lades i stikken?

Nej, må jeg sige til statsministeren, når vi får at vide, at det vigtigste stort set er, om det er rundkredspædagogik, eller det er paratviden, der er vigtige i folkeskolen, så er det også tomme ord uden indhold.

Kl. 22.45

Når statsministeren mener, at en femtedel af elevernes læsefærdighed er for dårlig og vi må oppe os, er det også letkøbt snak. Jeg vil anbefale statsministeren meget varmt at læse den PISA-rapport, for den giver faktisk meget gode anvisninger på, hvad det er, der er galt i det danske skolevæsen, og meget gode svar på, hvad

det er, der skal gøres for at løfte niveauet. Det er nemlig ikke et spørgsmål om flere timer, det er ikke et spørgsmål om nationale mål og kontrol af dem, det er ikke et spørgsmål, om man skal ændre læreruddannelsen. Det er helt andre ting, og jeg skal bare give et eksempel til statsministerens overvejelse.

Det er beskrevet, hvor Danmark adskiller sig meget, meget markant fra Sverige og Finland, og det drejer sig om tosprogede børn. Man taler om førstegenerationsindvandrere, hvor forældre og børn er født uden for landets grænser; man taler om anden generation, hvor forældrene er født uden for, men børnene inden for landets grænser; og så taler man om tredje generation, hvor både forældre og børn er født inden for landets grænser.

Se, i Sverige og Finland er andengenerationsindvandrerne, hvor børnene altså er født i Sverige henholdsvis Finland, dygtigere end førstegenerationsindvandrerne. I Danmark er de lige så dårlige som førstegenerationsindvandrerne. Vi har et kæmpekæmpestort problem i den danske folkeskole i undervisningen af tosprogede børn. I Sverige og Finland tager de faktisk udgangspunkt i tosprogede børns modersmål for at lære dem matematik og andre fag. Derfor har regeringen virkelig en stor opgave, når vi taler om at løfte niveauet i folkeskolen, for niveauet præges også af tosprogede børn.

Jeg anbefaler PISA-rapporten, for man kan faktisk blive klog af den, og så kunne det være, vi kunne tale om noget, der var indholdsmæssigt vigtigt.

Til allersidst skal jeg sige til statsministeren, at statsministeren ikke skal forvente en fælles opposition herinde i Folketinget, partierne har delt opgaven imellem sig. Det er bl.a. min og Det Radikale Venstres opgave at hente anstændige borgerlige stemmer ovre hos Venstre og De Konservative, og det går det ganske godt med. Så statsministeren skal bare blive ved med at følge meningsmålingerne og levere de tomme kalorier og så vente med valget tilpas længe, så skal vi nok få has på det.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslag til vedtagelse nr. V 1 af hr. Keld Albrechtsen (*se side 211*) forkastedes, idet 2 (EL)